

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Csongrád Megyei Bíróság dr. Kovács Ágnes pártfogó ügyvéd (6723 Szeged, Lomnici u. 39/B. fszt.2.) által képviselt felperes1....sz. alatti lakos felperesnek - a dr. Romhányi Krisztina ügyvéd (2011 Budakalász, Pf.: 99.) által képviselt alperes1 ... sz. alatti székhelyű alperes ellen - kártérítés iránt indított perében, melybe a dr. Gyöngyösi Csilla ügyvéd (1024 Budapest, Retek u. 17.) által képviselt Biztosító Rt. - beavatkozóként fellépett a Szegedi Munkaügyi Bíróság 2006. december hó 6. napján hozott 4.M.860/2004/45. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 46. sz. alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy a pártfogó ügyvéd díját 60.000,- (Hatvanezer) Ft-ra f e l e m e l i .

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét h e l y b e n h a g y j a .

A pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásbani ügyvédi díját 5.000,- (Ötezer) Ft-ban állapítja meg és felhívja a Csongrád Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalát, hogy az ítélet jogerőre emelkedése után utalja ki a pártfogó ügyvédi díjat dr. Kovács Ágnes Szeged, Lomnici u. 39/B. fszt. 2. sz. alatti székhelyű ügyvédnek.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték, valamint pártfogó ügyvédi díj az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 1999. szeptember 6-tól 2004. szeptember 26-ig az alperes által üzemeltetett helység1 sz. alatti alperes1-nél dolgozott árufeltöltőként. Munkaköri feladatai körében 2003. április 10. napján néhány polcot le kellett bontania és azt az

áruháza más területére áthelyeznie, melynek elvégzése közben az egyik polc a fejére esett, a homlokán 2 cm-es repesztett sebet okozva, a bal oldali homloktájékat megütve, organikus idegrendszeri tünet jelentkezése nélkül.

A felperes rövid táppénzes állomány után újra munkába állt, azonban gyakori fejfájásai miatt többször jelentkezett házi orvosánál, aki idegyógyászati szakrendelésre utalta. A kivizsgálás keretében agyi CT vizsgálatot végeztek 2003. októberében és megállapították, hogy a bal halántéklebény csúcsánál lágyagyhártya tömlő van, mely térfoglaló jellegű, ezért annak műtéti eltávolítása indokolt.

A felperesen 2003. október 29-én hajtották végre a tömlő falának műtéti eltávolítását, melynek során gyulladással szövődmény lépett fel, amely miatt ismételt műtét elvégzésére került sor. Ezt követően a felperest ismételten megműtötték, a tályog tartalmát leeresztették és átöblítették. Kb. egy évvel később - 2004. október 19-én - az addig nyitva kezelt koponyacsont hiányát műtéti úton zárták.

A műtéti szövődményként fellépő fertőzés miatt emlékezet-zavar, memóriazavar, fejfájás jelentkezett, mely miatt 2004. november 12-én kelt határozatával a ... Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság határozatával III. rokkantsági csoportba sorolása mellett rokkantsági nyugdíjat állapított meg részére 2004. szeptember 27. napjától kezdődően.

A felperes többször módosított keresetében kérte a bíróságtól, hogy kötelezze az alperest havi 70.000,- Ft járadék megfizetésére 2003. október 20. napjától, továbbá 1.500.000,- Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére is. Arra hivatkozott, hogy 2003. április 10. napján történt balesetével okozati összefüggésben került sor rokkantnyugdíjaztatására, ennek megfelelően a járadékösszegben megjelölt keresetvesztése jelentkezett, továbbá az üzemi balesetből eredő tartós, esetleg maradandó egészségkárosodása eredményeként más ember lett, a társadalmi életben való eligazodása jelentős mértékben megnehezedett, amelyre tekintettel 1.500.000,- Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére is igényt tart.

Az alperes és a beavatkozó a kereset elutasítását kérték. Nem vitatták az üzemi baleset bekövetkezését, azonban álláspontjuk szerint a baleset és a felperes későbbi egészségi állapota közötti okozati összefüggés nem bizonyított.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a felperes keresetét elutasította, kötelezve őt a beavatkozó részére 30.000,- Ft perköltség megfizetésére, míg az alperes részére történő perköltség megfizetését az alperes ez irányú nyilatkozatára tekintettel mellőzte. Ítéletének indokolásában kifejtette azt, hogy a beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleményből, továbbá annak írásbeli és szóbeli kiegészítéseiből megállapítható az, hogy a munkahelyi baleset és a felperes műtétet követő egészségkárosodása, jelenlegi egészségi állapota között az okozati összefüggés nem áll fenn. Az orvosszakértői véleményből csupán annyi állapítható meg, hogy a műtétet indokoló rendellenesség a baleset után kialakult

fejfájás kivizsgálása során került kimutatásra, az viszont már nem, hogy a műtétet indokló lánycsonttörés tömlő kialakulásában, vagy szerepének megváltozásában a baleset bármilyen szerepet játszott volna.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását, továbbá az első fokon megítélt pártfogó ügyvédi díj összegének felemelését is. Továbbra is arra hivatkozott, hogy az alperesnél elszenvedett üzemi baleset volt a kiindulópontja minden egészségügyi problémának, a baleset következtében jelentkeztek fejfájásos panaszai, melyeket az előírt gyógyszeres kezelés sem szüntetett meg. Ezért került sor a koponya CT vizsgálatra, melynek során fény derült a cisztára, amit műtéti úton eltávolítani indokolt volt. Álláspontja szerint a baleset és jelenlegi maradandó egészségkárosodása közötti okozati összefüggés megállapítható, ugyanis ha nincs baleset, nem jelentkezik a fejfájás, nem kerül sor a műtétre és szövődmény sem alakul ki, mely együttesen eredményezték a megváltozott életminőségét. Az elsőfokú eljárásban megítélt pártfogó ügyvédi díj felemelését arra tekintettel kérte, hogy az ügy nehéz jogi megítélésű volt, több éves eljárás eredményeként született az elsőfokú ítélet, valamint komoly felkészültséget és sok időt igénylő ügyvédi munkavégzés történt a felperes érdekeinek képviselésében, melynek kompenzálására a 12.000,- Ft-os első fokú pártfogó ügyvédi díj nem elégséges.

Az alperes és a beavatkozó ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének mindenben helyes indokai alapján történő helybenhagyására irányult.

A fellebbezés a per fő tárgya tekintetében a l a p t a l a n , a pártfogó ügyvédi díj tekintetében a l a p o s .

A fellebbezés kapcsán a megyei bíróság rámutat arra, hogy a perbeli esetben nem vitatottan a maradandó egészségkárosodás háttérében a postoperatív szövődményként fellépő fertőzés, illetőleg gyulladáshoz vezető szövődmény áll. Ennek oka pedig a lánycsonttörés tömlőt eltávolító műtét. Ennek alapján azt kellett vizsgálni, hogy sor került volna-e az első - cisztát eltávolító - műtétre, ha a felperes nem szenvedett balesetet. Az elsőfokú eljárás során beszerzett 19. sz. orvosszakértői véleményből, annak 28. és 43. sorszám alatti írásbeli kiegészítéseiből, továbbá a 35. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben történt szóbeli kiegészítéséből az állapítható meg, hogy nincs okozati összefüggés a baleset és a tömlő kialakulása, illetőleg a tömlő tulajdonságainak megváltozása és az emiatt végrehajtott műtét között. A felperes az orvosszakértői véleményt és annak kiegészítéseit elfogadta, új szakértői kirendelését nem kérte, azt az elsőfokú bíróság is aggálytalannak találta, ítéletében alapjául elfogadta. Önmagában az a tény, hogy a fejfájásos panaszok az üzemi baleset következtében fellépő fejtraumát követően jelentkeztek, az okozati összefüggés kétséget kizáró bizonyítására - a szakértői vélemény ezzel kapcsolatos megállapításainak ismeretében - nem alkalmas. Az pedig, hogy a felperes maradandó egészségkárosodását okozó, a lánycsonttörés tömlő eltávolítására irányuló műtétet követő gennyes fertőzés, tályog kialakulása esetlegesen az idegsebészeti ellátás során az egészségügyi szakszemélyzet részéről történő

mulasztás vagy szakmai szabályszegés következménye-e nem ennek a pernek a tárgya.

A pártfogó ügyvédi díj felemelésére vonatkozó felperesi fellebbezéssel kapcsolatosan a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a keresetlevél bírósághoz történő érkezésének időpontja 2004. december 17. napja, az ügyben tartott tárgyalások száma 8 db. Jelen ügy tárgyánál fogva nehezebb jogi megítélésű ügynek minősül.

A pártfogó ügyvéd és a kirendelt védő részére megállapítható díjról és költségekről szóló 7/2002. (III.30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdés b) pontja szerint a pártfogó ügyvéd részére az elsőfokú bírósági eljárásban a bíróság polgári peres ügyben legalább a kirendelt ügyvédi óradíjnak, de legfeljebb négyszeresének megfelelő összegű államot terhelő ügyvédi munkadíjat állapíthat meg. Ugyanezen jogszabályhely 1. § (4) bekezdése szerint az ügyvédi munkadíj kiszámításának alapja az éves költségvetésről szóló törvényben megállapított kirendelt ügyvédi óradíj összege, amely jelen esetben 3.000,- Ft + áfa óránként. A pártfogó ügyvéd alanyi áfa mentességéről nyilatkozott. A fentiekre tekintettel a megyei bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bírósági eljárásban megállapított pártfogó ügyvédi munkadíj a jogszabályban rögzített minimumösszeget sem éri el, ezért azt a bíróság felemelve az első fokú eljárásban 60.000,- Ft pártfogó ügyvédi díjat állapított meg a felperes részére.

Mindezekre tekintettel a megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a per főtárgya tekintetében annak mindenben helyes indokai alapján a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, míg a pártfogó ügyvédi munkadíjra vonatkozóan megváltoztatta.

A másodfokú eljárásban megállapított pártfogó ügyvédi munkadíj a 7/2002. (III.30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdés b) pontján, illetőleg (2) bekezdésén alapul. Bár a felperes fellebbezése vonatkozásában túlnyomó részt pervesztes lett, a bíróság nem rendelkezett a beavatkozó, illetőleg alperes részére ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetéséről figyelemmel arra, hogy ilyen igényt az alperes, illetőleg beavatkozó képviselője fellebbezési ellenkérelmében nem terjesztett elő.

Szeged, 2007. február 20.

Dr. Krajkó Zsuzsanna s.k.	Dr. Komáromi Zoltán s.k.	Dr. Doblerné dr. Alács Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

